

مرز میان کتاب‌های کودکان و کتاب‌های نوجوانان

لیندا ام. پاؤنتی

مترجم: فرزاد امامی

لیندا ام پاؤنتی^۱ مدرک دکترای خود را از دانشگاه هستون^۲ پس از سال‌ها تدریس در مدارس خصوصی و عمومی، دریافت کرد. او اکنون استادیار **دپارتمان مواد خواندنی** دانشگاه اوکلند^۳ در دیتروید میشیگان^۴ است؛ همان جایی که دوره‌های ادبیات کودک و نوجوان را تدریس می‌کند. دکتر پاؤنتی از ایالات متحده در هیأت بین‌المللی کتاب برای جوانان (IBBY)^۵ انتخاب شده است.

دو مدرسه که فقط ۳۰۰ مایل از هم دور بودند، در انتخاب کتاب کلاس پیشرفته زبان انگلیسی خود، چنین تفاوت فاحشی داشتند؟ چه چیزی کتاب ناطور دشت را برای برخی پسران سرحال دیترویت^۶، مناسب و برای دختران سال آخری سین سیناتی^{۱۰} نامناسب کرده بود؟ به عبارت دیگر، چرا کتابی در یک شهر، به عنوان کتاب خواندنی بزرگسالان و در شهری دیگر، به عنوان کتابی قابل مطالعه برای نوجوانان، مورد توجه قرار می‌گیرد؟

تفاوت در چیست؟

هیچ اجماعی در مورد این که چه گروه‌های سنی، ادبیات رده نوجوانان را در بر می‌گیرند، وجود ندارد. در کتاب از رمانس تا رئالیسم^{۱۱} که به بررسی تاریخ ادبیات نوجوانان می‌پردازد، مایکل کارت^{۱۲} درباره تعاریف ارائه شده (شامل موارد زیر)، این گونه بحث می‌کند:

«انجمن کتابخانه آمریکا، نوجوانان را به

زمانی که سال آخر دبیرستان بودم، یکی از همکلاسی‌های کلاس زبان انگلیسی‌ام اخراج شد. چرا؟ چون او کتابی می‌خواند و به دیگران معرفی می‌کرد به نام ناطور دشت (The Rye in Catcher)، نوشته جی. د. سالینجر^۷.

کشیش محله، کتاب را به او توصیه کرده بود. کشیش با رئیس مدرسه، برای برگرداندن او سر کلاس، ملاقات کرد. کشیش موفق شد و همکلاسی من، روز بعد روی صندلی خودش نشسته بود. کتاب حدوداً مربوط به سیزده - چهارده سال پیش از آن می‌شد، اما منی که به محض در دست گرفتن کتاب سه روز سیاحت روحانی^۷ هولدن^۸ آن را خوانده بودم، هرگز چیزی از آن کتاب ننشیده بودم.

آن واقعه در حافظه من به شکلی فراموش نشدنی حک شد و درباره آن با همکلاسی‌هایم صحبت می‌کردم. متوجه شدم که در دبیرستانی دیگر، خلاف این جا، از دانش آموزان خواسته شده بود که داستان سالینجر را بخوانند. چرا آن

عنوان «داستان نوجوانان، مرده و دیگر قصه‌های احمقانه پریان» (The YA Novel Is Dead and Other Fairly Stupid tales) نویسنده، ویراستار و منتقد، مارک آرونسون^{۱۹}، پیشنهاد می‌دهد که دو گروه سنی را در میان نوجوانان می‌توان طبقه بندی کرد: یازده تا چهارده سال و چهارده تا هجده سال. به نظر می‌رسد که مهم نباشد ما چه تعریفی از ادبیات نوجوانان را برگزینیم؛ چرا که هر دو کران بالایی و پایینی گروه سنی، شفاف و معلوم نیست. بنابراین، تعجیبی ندارد که اعضای هیأت NCBLA^{۲۰} (کتاب‌های برجسته کودکان در هنرهای ادبی)، در تعیین مرز دقیق بین کتاب‌های کودکان و نوجوانان در کشمکش هستند.

چند پرسش دشوار NCBLA

معیاری که فهرست NCBLA مشخص می‌کند، این است که کتاب‌ها باید به کودکان، از کودکان تا کلاس هشتم مربوط شود. این کاملاً یک رده سنی به حساب می‌آید: دانش آموزان کودکان، حدود پنج یا شش سال دارند و دانش آموزان کلاس هشتم، چهارده سال یا حتی سنی بالاتر دارند. تصمیم‌گیری درباره کران پایین سنین متوالی، نسبتاً ساده تر است. اگر کتاب، کتابی باشد که هنگام خوابیدن کودکان برای‌شان خوانده می‌شود (Good night book) یا صفات اختصاصی آن به فعالیت‌های «کودکانه» مرتبط باشد، کودکان سنی‌های بزرگ‌تر به آن می‌خندند و در چرخه داستان، هرج و مرج پدیدار می‌شود.

[لاجرم] کتاب‌های بچگانه، فوراً از فهرست خارج می‌شوند. دیگر کران رده سنی ما، تقریباً بیانگر همه تلاش‌هایی است که در این زمینه صورت گرفته. ما نمی‌توانیم کتاب‌های نوجوانان را به همان ترتیب کنار بگذاریم؛ چون - با هر

عنوان افرادی که بین ۱۲ تا ۱۸ سال دارند، تعریف می‌کند. فرهنگ آمریکایی هریتیج^{۲۱}، آنان را به عنوان افرادی که بین سن بلوغ و بلوغ کامل قرار دارند، طبقه بندی می‌کند و جی. دبلیو سنتراک^{۲۲} روان‌شناس، شرحی جامع تر ارائه می‌دهد:

بلوغ، دوره ای انتقالی است که از کودکی تا اوایل بزرگسالی را در برمی‌گیرد و تقریباً از ۱۳ تا ۱۱ سالگی آغاز می‌شود و در ۱۸ تا ۲۱ سالگی پایان می‌گیرد. با وجود این، زمان دقیق این دوره، به عوامل گوناگونی هم چون فرهنگ محیط زندگی و رشد زیست شناختیک افراد بستگی دارد (نقل شده از فصل ۷). تری لسی^{۲۳}، تعاریفی افزون بر این تعریف، از این گروه سنی نامشخص (amorphous) در کتاب (Making the Match) ارائه می‌دهد:

«کتاب مناسب برای خواننده مناسب در زمان مناسب، کلاس‌های چهارم تا دوازدهم». بنا بر نظر لسی، ناشران، ادبیات نوجوانان را به عنوان کتاب‌هایی برای گروه دوازده سال و بالاتر تعریف کرده‌اند. انجمن پزشکی بلوغ^{۲۴}، این گروه سنی را از ۱۰ تا ۲۶ سال گسترش داده است. در چاپ سال ۲۰۰۵ مجله انجمن، به نام (Young Adult Literature for today's) دونلسون^{۲۵} و نیلسن^{۲۶}، نوجوانان را به عنوان «کسانی که فکر می‌کنند خیلی بزرگ‌تر از آنند که کودک به حساب آیند، اما دیگران فکر می‌کنند بسیار جوان تر از آنند که بزرگسال باشند»، تعریف می‌کنند. آن‌ها طبقه بندی سنی بلوغ، از ۱۲ تا ۱۸ سالگی را برای کتاب‌های شان در پیش گرفتند.

در آن هنگام، به ویژه در دهه ۱۹۹۰ که تعداد دانش آموزان راهنمایی بسیار زیاد بود، ناشران، دانش آموزان کلاس چهارم و بالاتر را به عنوان نوجوانان در نظر گرفتند. در یک مقاله از مجله (School Library Journal)، با

تعریفی - حداقل بخش کوچکی از رده سنی ما را نوجوانان تشکیل می‌دهند. دانش آموزان مقطع راهنمایی و اوایل دبیرستان، سنین دوازده، سیزده و چهارده سال یا احتمالاً بالاتر، کم و بیش به موضوعات حساس (edgy) نوجوانان آماده و علاقه مندند. در برخی از جوامع، دانش آموزان مقطع راهنمایی، از نظر جسمانی و جنسی بالغ و با تجربه‌اند؛ اگر چه ممکن است بلوغ عاطفی آن‌ها هم‌رتبه با بزرگسالان نباشد. بلوغ ممکن است از جامعه‌ای به جامعه‌ای دیگر و از مدرسه‌ای به مدرسه‌ای دیگر و یا در سطح خرد آن، از خانواده‌ای به خانواده‌ای دیگر متغیر باشد. تا آن جا که از نظر عاطفی، بعضی از دوازده ساله‌ها کم‌تر قادرند درون مایه‌های مرتبط به [مسائل] بلوغ را نسبت به دیگران دریابند.

این موضوع به توانایی دانش آموزان در خواندن آن کتاب‌ها مربوط نمی‌شود. وقتی اعضای هیأت NCBLA، بر سر این موضوع بحث می‌کردند که چه نشانه‌هایی را باید هنگام تصمیم‌گیری برای قرارگیری کتابی در رده سنی خاص دنبال کنیم، یونکوویو کوتا^{۲۱} گفت: «من هرگز توجه نمی‌کنم که آیا کتابی خیلی از نظر «فهم» دشوار است یا نه؛ چون... در این گروه سنی، ظرفیت بزرگی برای تغییرپذیری فهم و ادراک وجود دارد».

یک نمونه خوب از یک کتاب که بعضی اعضا بر سر آن بحث می‌کردند و رده سنی ما را بازتر کرد، کتابی است به نام «یک زندگی در شعر»^{۲۲}، به قلم مارلین نلسون^{۲۳} و با کسب افتخاراتی مانند: Scott King , Newbery Honor , Coretta.

بر این اساس، من می‌توانم کودکان کم سن و سال تری را تصور کنم که نسبت به دانش آموزان بزرگ تر، خوانندگان سطح بالایی هستند. بلا تکلیفی در یافتن کتاب‌هایی برای این کودکان و هم‌زمان، هماهنگ کردن ژانرهای فهرست، بسیار دشوار است، اما نه خیلی زیاد.

داستان علمی، فانتزی، زندگی نامه و متون اطلاعاتی را می‌توان گزینه‌های بزرگی در این گروه به حساب آورد و هیأت NCBLA، با دقت همه این ژانرها را مورد توجه قرار می‌دهد. اما در مورد

اگر چه هیأت پذیرفت که واژگان و بسیاری از مفاهیم اشعار، برای رده سنی دانش آموزان استثنایی مدرسه راهنمایی قابل درک است، ما به این نتیجه رسیدیم که محتوای آن شاید

بر این اساس، من می‌توانم کودکان کم سن و سال تری را تصور کنم که نسبت به دانش آموزان بزرگ تر، خوانندگان سطح بالایی هستند. بلا تکلیفی در یافتن کتاب‌هایی برای این کودکان و هم‌زمان، هماهنگ کردن ژانرهای فهرست، بسیار دشوار است، اما نه خیلی زیاد.

داستان علمی، فانتزی، زندگی نامه و متون اطلاعاتی را می‌توان گزینه‌های بزرگی در این گروه به حساب آورد و هیأت NCBLA، با دقت همه این ژانرها را مورد توجه قرار می‌دهد. اما در مورد

است. اگر ما این سن و سال را به عنوان معیار می‌گرفتیم، سن قهرمان منهای دو سال، یعنی ده تا دوازده ساله، باید سن مخاطبانی باشد که بیش‌ترین علاقه را به این کتاب نشان می‌دهند. واژگان به کار رفته در کتاب، کاملاً متناسب با کلاس چهارمی‌هاست، اما مضامین هیجانی و احساسی آن برای سن و سال بالاتر، مناسب‌تر به‌نظر می‌رسد. به عنوان مثال، تونت ۳۰، بازرس حرفه‌ای، با این که می‌داند جیسون بی‌گناه است، با یک حساب دقیق و خالی از احساس که سرانجام به ویران‌سازی اخلاقی جیسون منجر می‌شود، او را تعقیب می‌کند. آخرین کتاب Cormier، خواننده را بسیار بیش‌تر به تاریکی قلب آدمی می‌کشانند تا آن‌جا که اغلب دانش‌آموزان دوره راهنمایی نمی‌توانند آن را هضم کنند. به برآورد من، این کتابی نیست که در قلمرو اجرایی هیأت NCBLA قرار گیرد. در حالی که واضح است که از نظر موضوعی، در مجموعه کتاب‌های نوجوانان قرار دارد. هیأت برجستگان در سال ۲۰۰۱، کتاب بحث برانگیزی را برای گنجاندن در فهرست سی کتاب برتر برگزید: کتاب *Silent to The Bone*، نوشته ای. ال. کانپبرگ^{۳۱} که پسرهای سیزده ساله را به گونه‌ای برجسته نشان می‌دهد. اگرچه کتاب چند مضمون جنسی دارد... درون مایه‌های کتاب، بیش‌تر به زندگی پسرهای یازده - دوازده - سیزده ساله مربوط می‌شود. کانپبرگ، وقتی شخصی متهم به آزار خواهر خردسالش می‌شود، نیازهای اساسی انسان، عواطف، وفاداری و دوستی بین بهترین دوستان را مد نظر قرار می‌دهد. در پرتو این تسلط و درون مایه‌های مرتبط با مقطع راهنمایی، تمامی اشارات شهوانی، تحقیف می‌یابد. شباهت‌ها و نیز تمایزات روشنی بین دو کتاب وجود دارد: تمایزاتی که کتاب *Rag and Bone Shop* و *The* را کتابی برای نوجوانان تعریف می‌کند و

خوانندگانی که جلوتر از سن و سال‌شان هستند و به داستان‌های واقع‌گرای معاصر توجه می‌کنند، چه؟ داستان *The other side of thruth*، نوشته بورلی نایدو^{۳۲}، یکی از کتاب‌های فهرست NCBLA در سال ۲۰۰۲، نمونه مناسبی می‌تواند باشد. اگر چه اتفاقات ترسناکی برای قهرمان داستان رخ می‌دهد، حتی یک دانش‌آموز کلاس چهارم هم می‌تواند از پسِ درون مایه‌های (Theme) داستان برآید.

یک داستان از دو کتاب

امروز، با جرأت می‌گویم که خواندن کتاب ناطور دشت، برای بسیاری از دانش‌آموزان مقطع راهنمایی، شیرین و مطلوب است، اما برای دانش‌آموزان بزرگ‌تر در دبیرستان، قابل توجه نیست. کتاب *نانسی درو*^{۳۸}، به نام *The Hardy Boys* و کتاب‌های دیگر که قبلاً برای دوازده - سیزده ساله‌ها مناسب تشخیص داده می‌شد، دیگر برای این گروه سنی جالب نیست. قاعده تجربی ای که کتاب داران و معلمان، سال‌ها از آن استفاده کرده‌اند و ممکن است برای تطبیق خوانندگان امروز و کتاب‌ها مؤثر نباشد، این است که سن قهرمان داستان، تقریباً معادل سن خواننده داستان باشد. هنگامی که به مؤثر نبودن سن قهرمان داستان، به عنوان راهنمایی برای توصیه کتاب به کودکان توجه می‌کنم، نام دو کتاب فوراً به ذهنم می‌آید: *Bone Shop* و *Rag*، نوشته Cormier، Robert، احتمالاً بهترین مثال‌ها هستند. قهرمان داستان، جیسون^{۳۹} تازه کلاس هفتم را تمام کرده است. او تقریباً سیزده ساله است؛ اگر چه او بسیار کم‌تر از اکثر پسرهای هم سن و سالش، پخته به نظر می‌رسد. او درونگرا، آسوده خاطر و بازیگوش یا ساده‌نگر است. البته دوست هفت ساله‌اش، نسبت به برادر خود، به سن جیسون نزدیک‌تر

کتاب *Silent to The Bone* را کتابی مناسب برای مدارس راهنمایی. درو نمایه آشکار در هر دو کتاب، ناتوانی در مواجهه با اتهام دروغین است. این درونمایه‌ای است که بر ذهن اکثر بزرگسالان سنگینی می‌کند. در نتیجه، درون مایه با آزمایش *جونکو یوکوتا*^{۳۲} مواجه می‌شود: آیا مضمون چیزی است که بچه‌های مدارس راهنمایی می‌توانند به آن اهمیت دهند؟ اگر چه استدلال کردم که در مورد کتاب *Cormier*، درونمایه اتهام دروغین از چشم انداز یک فرد بزرگسال به دست می‌آید و انگشت شمارند دانش آموزان ذهن مدار مدارس راهنمایی که بتوانند برای آن فرد بزرگسال اهمیت قابل شوند. علاوه بر این، بعید نیست که از دید *Cormier*، قهرمان داستان، جیسون یک مظنون کلاس هشتمی نبوده باشد. از همه این‌ها گذشته، روابط ترنت با همسر مرده اش، متعاقب آن تنهایی وی و افزایش نگرانی ذهنی‌اش با تردیدها - و اعتراف گرفتن از تمامی مظنونانش - در اکثر بخش‌های روایی داستان غالب است. درونمایه‌های راز آمیز *کونیسبرگ*، بیش تر با دانش آموزان مدرسه راهنمایی ارتباط برقرار می‌کند تا درونمایه‌های داستان‌های *Cormier* در نتیجه، ناشران و منتقدان، کتاب *and Bone Shop* را به عنوان کتاب نوجوانان معرفی می‌کنند، اما کتاب *Silent to The Bone* هم چنان که کودکان معتقدند، نامزد مناسبی برای فهرست *NCBLA* است.

دگرگونی‌های اجتماعی

نوجوانان و کودکان در معرض موسیقی، فیلم، تلویزیون و رویدادهای واقعی زندگی قرار دارند که در دهه‌های ۵۰، ۶۰ و ۷۰ میلادی بی سابقه بودند. در ۲۵ سال گذشته، مواد صوتی و تصویری برای مصرف نامحدود عمومی در دسترس بوده

و به تدریج، عرف رفتار اجتماعی را فاسد کرده است. پیش از این، مواد و موضوعات مناسب بزرگسالان بود، اکنون دانش آموزان راهنمایی و دبیرستان آن را می‌خوانند، می‌بینند و به آن گوش می‌دهند. موضوعاتی که روزگاری برای نوجوانان بزرگ تر ارائه می‌شد، کم کم از کتاب‌های دوره راهنمایی سر در آورد. یک نامه الکترونیکی که از دکتر *ویویان جانسن*^{۳۳}، عضو جدید هیأت *NCBLA* دریافت کردند، چنین شرح می‌دهد: «موضوع: ادبیات محله فقیرنشین (*Ghetto Lit*)». تاریخ: ۹۲ ژانویه ۲۰۰۴. آیا به جار و جنجال تبلیغاتی درباره ادبیات محله‌های فقیرنشین توجه کرده‌اید؟ این ژانر جدیدی برای نوجوانان شهرنشین خوانده می‌شود. من در حال تهیه مقاله‌ای در این باره ام: چون چیزی است که بچه‌ها آن را می‌خوانند. آن‌جا بودم و به آن‌ها داستان شهردار *کاستربریج*^{۳۴} را دادم تا بخوانند. آن‌ها داستان *Addicted by Zane* را در عوض به من دادند که واقعاً کام نامه (*erotica*) ملایمی بود (نپرس از کجا می‌دانم؟) یکی از محبوب‌ترین کتاب‌های این ژانر، داستان *Ever The Coldest Winter*، نوشته «بی‌قید و آزادانه» (*rapper*) *خواهر سولجانه*^{۳۵} است که به سبب فیلمی که از روی آن ساخته شد، به یاد انتقاد گرفته شد. چندین کتاب دیگر وجود دارد که جانشین دنیای خواندنی بالغان شهری شده است. تازه ترین آن‌ها، کتاب *Bad Girlz* است که درباره دختر نوجوانی است که به دنیای رقاصی (*Stripping*) وارد می‌شود. گوش به زنگ مطالب بیش تری از ادبیات محله‌های «فقیرنشین»، «خیابانی» یا «کوچه بازاری» باش. در مقاله جدیدی درباره دگرگونی‌های دوران بلوغ که به ورود دیر هنگام به دنیای بزرگسالان منتهی می‌شود، *شارون جیسون*^{۳۶}، از دیوید

موریسون ۳۷، رئیس کمپانی something Inc. twenty. نقل می‌کند که: این نسلی است که در یک فرهنگ پر شتاب، رشد یافته و «طبقه بندی صنعتی استاندارد» = Standard Industrial Classification Sic به آن‌ها فشار می‌آورد که پیش از آن که آماده باشند، بزرگ‌تر شوند. «(نقل شده از Dy Jason) وقتی در نمایش‌های تلویزیونی، جوانان هدف قرار می‌گیرند، مانند برنامه «Boston public» در می‌یابیم که جهان نوجوانان از سال ۱۹۷۵، هنگامی که Blume Judy، «Forever» را نوشت، شکل دیگری به خود گرفته است... این موضوع، برگزیدن کتاب توسط بزرگسالان را دشوار تر می‌کند: برگزیدن کتاب برای گروه سنی نامشخصی از خوانندگان که در قبال محتویات کتاب‌های نوجوانان آمادگی کامل ندارند، اما درعین حال باید برای شان جالب و مناسب باشد. تمایل بسیاری از بزرگسالان، معلمان، کتابداران، اولیا، منتقدین و اعضای هیأت جا به جا کردن مرزهاست: چرا که اذعان به باریک بینی یا حاضر جوابی جوانک‌ها، برای‌شان ناخوشایند است.

نتیجه

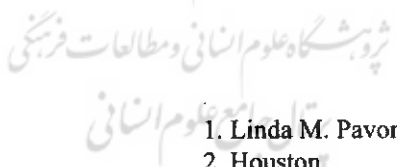
هیأت (کتاب‌های برجسته کودکان در هنرهای ادبی NCBLA)، هر سال فقط ۳۰ کتاب از ۸۰۰ تا ۹۰۰ کتاب ارائه شده از طرف ناشران را بر می‌گزیند. اشخاص برجسته، کتاب‌های حرفه‌ای و عالی را توصیه می‌کنند که پدران و مادران، کتابداران و معلمان هنرهای زبانی بتوانند در خواندن شان، با دانش آموزان کودکستانی تا کلاس هشتم، سهیم شوند. کم‌تر نمونه‌ای از ادبیات، برای تعیین تناسب کتاب با گروه سنی وجود دارد که به آن توجه کنیم. سن قهرمان داستان، یکی از ساده‌ترین نکته‌هاست که می‌توان آن را به کار بست. البته برای خوانندگان

جوان، این کلید خوب عمل می‌کند، اما برای کلاس هشتمی‌ها این طور نیست. اعضای فعلی و گذشته هیأت، نظر خود را درباره بسیاری دیگر از نشانه‌هایی که هنگام تصمیم‌گیری در مورد مناسب بودن کتابی برای قرار گرفتن در فهرست NCBLA، باید به آن توجه کرد، بیان کرده‌اند. کاتلین آرمسترانگ^{۲۸}، با در نظر داشتن مفهوم سن و سال قهرمان داستان، به عنوان نکته‌ای کیفی در طبقه بندی موافق است. با این حال، می‌افزاید: «سن و سال قهرمان داستان، به نکته کیفی ارتباط دارد، اما جریان و درون مایه داستان نیز طبقه بندی را متفاوت می‌سازد. دوازده تا چهارده ساله‌ها به اندازه کافی تجربه ندارند که برخی زمینه‌ها را درک کنند.» این موضوعی است که به بسیاری از کتاب‌هایی که از تعیین مرز بین کتاب کودکان و نوجوانان طفره می‌روند، ارتباط پیدا می‌کند. مشکل دیگر هیأت در گوناگونی هیجانات، اندیشه‌ها یا تجربیاتی است که در مخاطب روی می‌دهد. آیا کتاب‌هایی که ما توصیه می‌کنیم، باید مثلاً "همه سیزده ساله‌ها خواهان آن باشند؟ اگر ما کتاب‌هایی را برمی‌گزینیم که بچه‌ها در مدارس خصوصی شیکاگو یا نیویورک از آن بهره می‌برند، آیا همان کتاب‌ها برای همان گروه سنی در گرین وود^{۲۹}، می‌سی‌سی‌پی^{۳۰} (Mississippi)، سن خوزه^{۳۱}، کالیفرنیا یا یوما^{۳۲} آریزونا نیز همان کارکرد را دارند؟ اگر ما کتاب‌هایی را بر اساس آن چه دانش آموزان دکتر ویویان جانسن، برای شان به به و چه چه می‌کنند، برگزینیم - کتاب‌هایی با مضامین واضح جنسی بزرگسالان - آیا خوانندگان پاک و ساده بیش تری را مایوس نکرده‌ایم؟ یونگو یوکوتا، نظر خود را نسبت به این جریان، ارائه داده است. او پیشنهاد کرده است که کتاب‌هایی که ما برای فهرست کتب برجسته انتخاب

7. Three - day Odyssey
8. Holden
9. Detroit
10. Cincinnati
11. From Romance to Realism
12. Michael Cart
13. Heritage
14. J.W.Santrack
15. Teri Lesesne
16. Society for Adolescent Medicine
17. Donelson
18. Nilsen
19. Marc Aronson
20. Notable Children's Books in The Language Arts
21. Junko Yokota
22. Carver: A Life in Poems
23. Marilyn Nelson
24. Rick kerper
25. George Washington
26. Barbara Lehman
27. Beverly Naidoo
28. Nancy Drew
29. Jason
30. Trent
31. E.L.Konigsburg
32. Junko Yokota
33. Vivian Johnson
34. Casterbridge
35. Sister Souljah
36. Sharon Jason
37. David Morrison
38. Kathleen Armstrong
39. Greenwood
40. Mississippi
41. San Jose
42. Yuma

می‌کنیم، باید حاوی «روابط اجتماعی مناسب سنینی باشد که حداکثر مقطع راهنمایی - ولی نه دبیرستان - را شامل شود.» آیا بزرگسالان روابط اجتماعی جوانان را به قدر کافی درک می‌کنند که بخواهند ترکیب رده‌های بالاتر کتاب‌های کودکان را تعیین کنند؟ این پرسش، ما را به سن و سال قهرمان کتاب ناطوردشت، یعنی هولدن کالفید باز می‌گرداند. خطری در توصیه این کتاب وجود ندارد. خوشبختانه، مانند اعضای هیأت افراد برجسته، ما هنگام انتخاب فهرست سالانه، تنها به سن و سال قهرمان توجه نمی‌کنیم. سه ملاک اصلی که کتاب‌های برجسته کودکان در هنرهای زبانی، باید از آن برخوردار باشند، از این قرار است:

۱ - آشکارا با بازی کلمات، تاریخ زبان و ریشه کلمات و با خود زبان سر و کار داشته باشند. ۲ - منحصر به فرد بودن کار برد زبان یا سبک آن را نشان دهند. ۳- کودکان را به واکنش وا دارند و آن‌ها را به مشارکت دعوت کنند. یک مشکل اساسی در دیدگاه اعضای هیأت، این است که به نظر می‌رسد فقط یک رده سنی وجود دارد و نه بیش‌تر.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 فصلنامه علمی علوم انسانی

پی‌نوشت

1. Linda M. Pavonetti
2. Houston
3. Oakland
4. Michigan
5. IBBY = International Board on Book for Young
6. J.D.Salinger